

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و روستا

حرکت به سوی کاهش تولید و بازیافت پسماندهای خطرناک:

یکی از راه‌های کاهش تولید جزء ویژه پسماند شهری، روی آوردن به استفاده از موادی است که باقیمانده آن‌ها بی‌خطر یا کم‌خطرتر باشد. همچنین می‌توان از مواد جایگزین بی‌خطر یا با اثر مخرب کمتر استفاده کرد یا فقط در صورت لزوم از موادی که پسماند آنها خطر کمتری دارند استفاده شود.

برای جمع‌آوری جزء ویژه پسماند (مانند لامپ، سی‌دی، باتری، اشیاء تیز و برنده، فیلم رادیولوژی، انواع دارو، قوطی رنگ و اسپری، لوازم آرایشی و غیره) بایستی به صورت جداگانه اقدام نمود. به همین جهت مراکز دولتی، عمومی و خصوصی باید برای جمع‌کردن این نوع از پسماند به صورت تفکیک شده، برنامه‌ریزی‌های لازم را طراحی و اجرا کنند. لازم به ذکر است برخی از این مواد، مانند باتری‌های قابل شارژ، قابلیت استفاده مجدد را دارند و می‌توان آن‌ها را بارها مورد استفاده قرار داد.

بازیافت جزء ویژه پسماند می‌تواند هم از نظر اقتصادی و هم از نظر محیط زیستی بسیار مؤثر باشد. برای این منظور می‌توان از ایستگاه‌های ثابت و سیار برای جمع‌آوری این دسته از مواد و راه‌اندازی چرخه بازیافت استفاده نمود. در این بین می‌توان به بازیافت باتری ماشین و روغن موتور در واحدهای صنعتی بازیافت اشاره نمود. این مراکز جمع‌آوری و بازیافت باید تحت نظارت نهادهای ناظر مانند شهرداری‌ها و ادارات محیط زیست هر شهر فعالیت کنند.

به‌طور کلی دو روش عمده برای کاهش این پسماندها در پسماند خانگی وجود دارد.

- ۱ - استفاده از موادی که پسماند آن‌ها، فاقد پسماندهای جزء ویژه پسماند شهری باشد.
- ۲ - استفاده کمتر و بهینه از موادی که پسماند آن‌ها دارای مواد زائد خطرناک است.